

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرانقدر و آرزوی طول عمر با برکتتان: سوالاتی را که در ادامه بخدومتان عرض می‌کنم ذیل مباحث کتاب جایگاه رزق از جنابتان می‌باشد و البته سوالاتی را در سوال شماره ۱۷۲۵۷ مطرح نمودم اما این چند سوال در رابطه‌ی کسب رزق بواسطه‌ی دانشگاه و تحصیلات دانشگاهی است که قبل از مطرح کردن آنها مقدمه‌ای را به خدمتتان عرض می‌کنم: حدود پنج‌الی شش سال پیش که بنده دانش آموز رشته‌ی ریاضی بودم هوش خوبی داشتم و نمراتم همگی بیست بود ولی موقعی که باید برای کنکور آماده می‌شدم یک سری موانع بر سر راهم پدید آمد و انگار از لحاظ فکری آن طوری که قبلاً بودم دیگر نبودم سرعت مطالعه و فهم درس‌هایم بسیار پایین آمد و پیش از دیگر همکلاس‌انم انرژی صرف می‌کردم و دچار یک جور وسواس فکری شده بودم که بر روی مطالب بیش از حد ریز می‌شدم و در کنار این مشکلات به علت آنکه بچه مذهبی بودم شهوت دوران جوانی هم بسیار اذیت‌آمیز می‌کرد و بطور کلی علی‌رغم تلاش زیاد برای رهایی از این مشکلات نمراتم کاهش یافت و از کنکور جاماندم در حالی که از سایرین بیشتر تلاش کردم و ریاضت کشیدم و در نهایت در دانشگاه آزاد تحصیل کردم و در طول تحصیل در دانشگاه هم آن اوایل باز هم نمراتم به علت همان مشکلات پایین‌تر از بقیه بود در حالی که من از آنها بیشتر تلاش می‌کردم بالاخره پس از ریاضت‌های فراوان توانستم شیوه‌های فکری و مطالعاتی خود را اصلاح کنم و از آن حال بیرون آیم. اما فی‌الحال از تمامی هم‌دوره‌های خودم عقب افتادم حال سوالاتی که ذهن مرا به خود مشغول ساخته است اینهاست: ۱. چرا باید در آن موقعیت حساس چنین موانعی در برابر من ایجاد می‌شد که مرا از سایرین عقب بیندازد چرا برای بقیه این مشکلات پیش نیامد؟ آیا این موانع مشکل‌ساز مقدرات خداوند برای من بود یعنی خداوند به وسیله‌ی این موانع می‌خواستند جهت‌گیری دیگری برای کسب رزق و خدمت به خلق به من دهد یا که ناشی از بی‌لیاقتی و جهالت خودم بوده است که باید با تجربه رفع می‌شده است؟ ۲. اصولاً کسانی که در دانشگاه‌های دولتی بنا به دلایل مختلف پذیرفته نمی‌شوند دانشگاه آزاد را بر می‌گزینند ولی در رابطه‌ی با من چگونه؟ هدف من مانند سایرین قبولی در دانشگاه‌های بزرگ دولتی بود و برای آن هدف نیز در حد توانم بسیار تلاش کردم ولی موانعی سرسخت در مقابل راه بود شاید اصلاً رزق من و خیر و صلاح من در دانشگاه رفتن نبوده است آیا می‌توان گفت که من اشتباه کرده‌ام و علی‌رغم آن موانع با اصرار تحصیل در دانشگاه آزاد را انتخاب کرده‌ام؟ ۳. در این اواخر برای کنکور ارشد نیز تلاش کردم و این دفعه مشکلات و موانع خاصی برایم وجود نداشت اما باز هم قبول نشدم و به این نتیجه رسیده‌ام که کلاً خداوند خیر مرا در تحصیل در دانشگاه

قرار نداده است و نباید دوباره و با تغییر استراتژی تلاش بیهوده کنم چرا که ممکن است دوباره نتیجه نگیرم آیا چنین نگرشی درست است؟ و حال در این رابطه سوالاتی کلی مطرح می شود: ۴. به نظر شما علت این سیل بیکاری جوانان در کشور حاصل از حرص زیاد به کسب روزی از طریق تحصیل در دانشگاه و مدرک دانشگاهی نیست؟ وقتی که توهم کسب روزی از مدرک را بجای رزاقیت خدا می نشانیم و با اصرار فراوان برای گرفتن مدرک در رشته های به اصطلاح تاپ شمار زیادی از افراد تحصیل کرده را در چند رشته ی محدود کاملاً بی هدف به جامعه ایی که به آنها نیاز ندارد تزریق می کنیم کسب روزی خود را به تاخیر نیانداخته ایم؟ ۵. به نظر شما این موسسات آزاد و غیر انتفاعی قارچ گونه ایی که در کشور به اسم دانشگاه و با هدف ارایه ی مدرک خود را واسطه ی کسب رزق می دانند آفتی برای اشتغال و کسب روزی نیستند؟ ۶. به نظر شما تحصیل دخترانی که در آینده وظایف دیگری بر عهده دارند در رشته های مختص مردان و پر کردن اکثر ظرفیت های دانشگاه های دولتی، گونه ایی ظلم به پسران علاقمند به تحصیل در دانشگاه های دولتی نیست؟ آیا این وضعیت به وارانگی جایگاه زن و مرد نمی انجامد؟ ۷. به نظر شما جامعه ی ما به خاطر قضاوت اش در مورد کسب رزق بیشتر از طریق یک سری رشته های مهندسی و پزشکی و بی توجهی به سایر رشته ها و علوم و فنون مسیر اشتباهی را در جهت هلاکت خود طی نمی کند؟ ۸. برای جوانان بهتر نیست بجای آنکه دوران جوانی با ارزش خود را در امید کسب رزق بیشتر از طریق اتمام تحصیلات دانشگاهی صرف کنند با توجه به استعداد ها و علایقشان در هر کاری که فعلاً با همین مدرک فعلیشان برایشان وجود دارد شروع به کسب در آمد کنند؟ با تشکر از صبر و حوصله تان و عرض پوزش از بابت طولانی بودن سوالات و آرزوی طول عمر زیاد برای جنابتان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- ما در حدّ خود و بدون حرص باید تلاش کنیم، ولی نسبت به هرآنچه پیش آمد راضی باشیم ۲ و ۳- باید به همان نکته‌ی اول که عرض شد توجه کنیم، زیرا راه گشوده‌ی خدا چندان تنگ نیست که نیاز به این همه حرص داشته باشد ۴- حرف درستی است ۵- به نظرم همین طور است ۶- خوب متوجه شده‌اید ۷- خوب نکته‌ای است ۸- آری! خوب است آنچه می‌فرمایید. موفق باشید